

sabbato sancto

Th̄ eduxit suos de inferno. Zach' 9.

Horæ tenebræ

VŠEOBECNÉ POKYNY

Během velikonočního tridua se bratři mohou modlit běžné oficium podle Římského breviáře, nebo na celé triduum (tj. od Zeleného čtvrtka ráno až po nešpory Bílé soboty včetně) přejít na upravený dominikánský ritus. Rozsah officia se řídí platným kanonickým právem, tj. bratři jsou v obou případech vázáni modlit se pouze jednu malou hóru.

Následující rubriky se uplatňují po celé triduum:

- ◆ *Slavení officia předsedá představený a pravý chór je první, i když na něj nepřípadá jejich týden.*
- ◆ *Před officiem ani po officiu se neříkají žádné modlitby, bratři se potichu modlí;*
- ◆ *Začátek: na znamení představeného se všichni otočí čelem k oltáři a znamenají se křížem, nic přitom neříkají. Poté se chóry otočí čelem k sobě a kantor začne antifonu prvního žalmu;*
- ◆ *Před antifonou prvního žalmu si bratři nasadí kapuce. Sundají si je až na antifonu k Benedictus/Magnificat resp. závěrečnou modlitbu. Dále si kapuci sundávají lektoři na čtení a kantorů na inchoace a responsoria;*
- ◆ *Při psalmodii chóry střídavě stojí a sedí jako obvykle;*
- ◆ *Na konci žalmů ani v responsoriích se neříká Sláva Otci;*
- ◆ *Při malých hórách a kompletáři se psalmodie recituje či zpívá polohlasem, to jest jen tak hlasitě, aby bylo v druhém chóru rozumět;*
- ◆ *Vynechává se invitorium, hymny a krátká čtení včetně responsorií;*
- ◆ *Po čteních v matutinu ihned navazuje responsorium;*
- ◆ *Modlitbu Otče náš se bratři modlí potichu (pokud je předepsána);*
- ◆ *Při oracích se neříká výzva Modleme se, vynechává se konkluze, neodpovídá se Amen;*
- ◆ *Vynechává se požehnání, neříká se Jděte v pokoji ani Dobrořečme Pánu;*
- ◆ *Neříká se De profundis, není průvod se Salve.*

Úpravy temných hodiněk oproti Officiu Hebdomadae Sanctae (ed. Fernández 1965), provedené ad experimentum:

- ◆ *počet žalmů v ranních chválách snížen na tři,*
- ◆ *zkrácena psalmodie,*
- ◆ *nabídka variantních cyklů čtení.*

SABBATO SANCTO

*Na temné hodinky se připraví trojúhelníkový svícen se třinácti svíciemi.
Na začátku každého žalmu se zhasne jedna svíce, střídavě zprava a zleva.
Dále se rozsvítí šest svíci na oltáři.*

*Na znamení představeného se bratři otočí čelem ke svatostánku či kříži
a znamenají se křížem, nic přitom neříkají. Poté se oba chóry otočí čelem k sobě,
bratři si zahalí hlavy kapucemi a kantor začne antifonu.*

IN I NOCTURNO

A.1

I n pace in id-ípsum dórmi-am et requi-éscam.

VIII G

⌘.1 Pokojně ulehnu || a klidně usnu.

(Ps 4,9)

Psalmus 4

*Cum invocárem exaudivit me Deus iustitiæ meæ: * in tribulatióne dilatastí mihi.*

Miserére **mei**, * et exáudi oratióne**m meam**.

Fílii hóminum, úsquequo gravi **corde**? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis **mendácium**?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum **suum**: * Dóminus exáudiet me cum clamávero **ad eum**.

Irascímíni, et nolíte peccáre: * quæ dícitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris **compungímíni**.

*Slyš mě, když volám, Bože, moje spáso, † tys mi dal vždy v mé tísní volný **prostor**; * smiluj se nade mnou, **mé prosby** slyš!*

Jak dlouho, lidé, chcete čest mou **depat**? * Chytat se klamu, **následovat** lež?

Vězte, že Pán svým věrným koná **divy**: * Pán uslyší, když **k němu zavolám**.

Proto se zachvějte a nehřešte **již**, * v lůžku to uvažte **a ztište** se.

Jen obětujte Pánu **náležitě** * a na něj vložte **všechnu důvěru**.

Sacrificáte sacrificium iustítiae,
et speráte in **Dó**mino. * Multi di-
cunt: Quis osténdit *nobis bona*?

Signátum est super nos lumen vul-
tus tui, **Dó**mine: * dedísti lætítiam
in *corde meo*.

A fructu fruménti, vini, et ólei
sui * multiplicáti sunt.

In pace in **idípsum** * dórmiam, et
*requi*escam;

Quóniam tu, **Dó**mine, sin-
gulariter in **spe** * constituísti me.

Omittitur Gloria Patri.

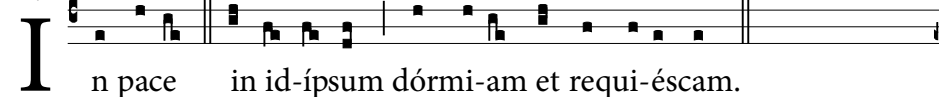
Říkají: „Kdopak nám dá poznat
blaho?“ * Ty, Pane, ukaž *nám*
svou jasnou tvář!

Víc radosti to mému srdci **do**dá, *
než mají oni z *hojné úrody*.

Pokojně ulehnu a klidně **usnu**, *
vždyť ty dbáš, Pane, o *mé bez-*
pečí.

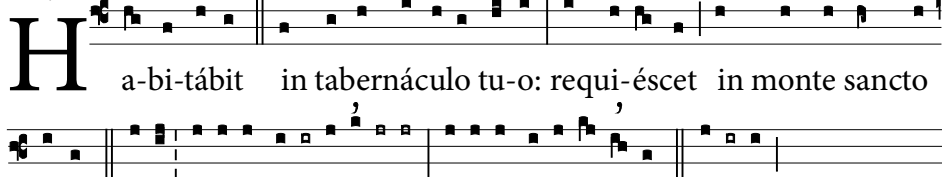
Neříká se Sláva Otcí.

A.1

A.1 Pokojně ulehnu || a klidně usnu.

A.2

tu-o. *Ps. IV E*

A.2 Bude v tvém stánku dlít, || přebývat na tvé svaté hoře. (*Ps 14,1*)

Psalmus 14

Dómine, quis habitábit in taber-
náculo **tu**o? * aut quis requiéscet in
monte *sancto tuo*?

Qui ingréditur *sine mácula*, * et
operátur iustítiam:

Qui lóquitur veritátem in *corde suo*, *
qui non egit dolum in *lingua sua*:

Kdo, Pane, smí v tvém *stánku dlít*, *
přebývat na *tvé svaté hoře*?

Kdo *životem jde bez* poskvrn, *
je *rádný, upřímného srdce*,

kdo neukřivdí *jazykem*, † bližnímu
svému *neuškodí*, * souseda svého
nehanobí,

Nec fecit próximo *suo* **malum**, *
et opprobrium non accépit ad-
vérsus *próximos suos*.

Ad níhilum dedúctus est in con-
spéctu *eius malígnus*: * timéntes
autem *Dóminum glóricat*:

Qui iurat próximo suo, *et non*
décipit, * qui pecúniam suam
non dedit ad usúram, et múnera
super *innocéntem non accépit*.

Qui *facit hæc*: * non movébitur in
ætérnum.

Omittendo Gloria repetitur antiphona.

kdo bohaprázdným **pohrdá**, *
zato si váží **boh**abojných,
kdo, i když ztrácí, **drží slib**: * svých
peněz **neužívá k lichvě**
a proti zájmům nevinného † ni-
čím se **nedá podplatit**. * Kdo žije
tak, je **provždy pevný**.

Neříká se Sláva Otci, opakuje se antifona.

A.3

C aro me- a requi-escet in spe.

VIII d

A.3 I mé tělo || trvá v bezpečí.

(Ps 15,9)

Psalmus 15

Consérva me, *Dómine*, quóniam
sperávi **in te**. * Dixi *Dómino*: Deus
meus es tu, quóniam bonórum
meórum **non ~eges**.

Sanctis, qui sunt in **terra eius**, *
mirificávit omnes voluntátes
meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes
eórum: * póstea **acceleravérunt**.

Non congregábo conventícula
eórum **de sanguínibus**, * nec
memor ero nóminum eórum
per **lábia mea**.

Zachovej mě, Bože, **doufám v tebe**. *
Říkám Pánu: „Jenom **tys mé blaho!**“

Na nic nejsou všichni **bůzci**
země, * ať je slaví **jejich ctitelé**,
ať si svoje modly rozmnožují! † Ne-
podám jim **oběť krvavou**, * nikdy
jejich **jména nevyřknu!**

Pán je vše, co mám, **on** je můj
úděl. * Osud můj máš **v ruce**
jenom ty!

V zemi překrásné já **mám** svůj **po-**
díl, * z hloubi **blaží** mě mé **dědictví**.

Dóminus pars hereditátis meæ, et **cálicis mei**: * tu es, qui restítues hereditátem **meam mihi**.

Funes cecidérunt mihi **in præcláris**: * étenim heréditas mea **præclára est mihi**.

Benedícám Dóminum, qui tríbuit mihi **intelléctum**: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me **renes mei**.

Providébam Dóminum in conspéctu **meo semper**: * quóniam a dextris est mihi, **ne commóvear**.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit **lingua mea**: * ínsuper et caro mea requiéscet **in spe**.

Quóniam non derelínques ánimam meam **in inférno**: * nec dabis sanctum tuum vidére **corruptiónem**.

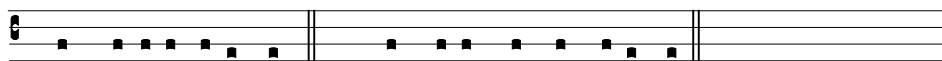
Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum **vultu tuo**: * delectatiónes in délixtera tua **usque in finem**.

Omittitur Gloria Patri.

A.3 **C** aro me- a requi-éscet in spe.

A.3 I mé tělo || trvá v bezpečí.

Versiculus

∇ In pace in idípsum. ∞ Dórmi-am et requi-éscam.

Dobrořečím Pánu, **že mi radí**, * že mi k srdci **mluví za noci**.

Upínám své oči **stále k Pánu**, * je-li při mně, **nezakolísám**.

Srdce mé se těší, **duše jásá**, * ba i tělo **trvá v bezpečí**.

Nezanecháš v podsvětí mou duši, † nedopustíš, aby **měl tvůj věrný** * v temnou říši **mrtvých pohlízet**.

Stežku života mi ukazuješ: † na-
plněnou radost **před tvou tvá-
ří**, * po tvé **pravici slast na věky**.

Neříká se Sláva Otcí.

∇. Pokojně ulehnu.

Ɱ. A klidně usnu.

(Ps 4,9)

Lectio I

(Lam 4,1-4)

De lamenta-ti-óne Ieremí-æ Prophé-tæ. Aleph. Quómodo
 obscurátum est aurum, mutátus co-lor óptimus, dispérsi sunt lápides
 sanctu-á-ri-i in cápi-te ómni-um pla-te-árum? Beth. Fí-li-i Si-on
 ínclý-ti, et amícti auro primo: quómodo reputá-ti sunt in vasa tés-
 te-a, opus mánu-um figu-li? Ghimel. Sed et lámi-æ nudavérunt
 mammam, lactavérunt cátulos su-os: fí-li-a pópu-li me-i crudé-lis,
 qua-si strúthi-o in dé-serto. Da-leth. Adhæsít lingua lacténtis ad pa-
 látum e-ius in si-ti: párvu-li pe-ti-érunt panem, et non erat qui frán-
 get e-is. Ierúsa-lem, Ierúsa-lem, convértere ad Dóminum De-um
 tu-um.

Z pláče proroka Jeremiáše

✠ Ach, zašlo zlato, zkazilo se, zlato tak ryzí! Posvátné kameny byly rozesety po nárožích všech ulic.

☩ Siónští synové, vzácní jako ryzí zlato, ach, jsou pokládáni za hliněné nádoby, dílo hrncířových rukou!

☩ I šakalice nastavují své struky a kojí svá mláďata; dcera mého lidu je tak krutá jako pštrosi na poušti.

☩ Kojenci se od žízně lepí jazyk na patro; malé děti se dožadují chleba: nikdo jim ho nenaláme.

Jeruzaléme, Jeruzaléme, obrať se k Pánu, Bohu svému.

Responsorium I

(Mt 27,62-66)

II
S

epúlto Dó-mino, signátum est monumén- tum: volvén-tes

lápi- dem ad ósti-um monumén- ti, * ponén-tes mí-li- tes qui

custodí- rent il- lud. ☩ Ne for-te véni-ant discípu-li e-ius, et fu-

réntur e- um, et di-cant plebi: surréxit a mór-tu- is. * Ponén-tes.

☩ Když byl Pán || pohřben, | přivalili před vchod do hrobky velký kámen a zapečetili jej. * Postavili na stráž vojáky.

☩ Jinak by mohli jeho učedníci přijít, | ukradnout ho a říci lidu: | Vstal z mrtvých. * Postavili.

Lectio II

(Lam 4,5-8)

He. Qui vescebántur voluptu-óse, inte-ri-érunt in vi-is: qui nu-
tri-ebántur in cróce-is, amplexá-ti sunt stércora. Va-u. Et ma-ior
effécta est iníqui-tas fí-li-æ pópu-li me-i peccáto Sodomórum, quæ
subvérsa est in moménto, et non cepérunt in e-a manus. Za-in.
Candidi-óres Nazaræ-i e-ius nive, ni-tidi-óres lacte, rubicundi-óres é-
bore antíquo, sapphí-ro pulchri-óres. Heth. Denigrá-ta est super car-
bónes fá-ci-es e-órum, et non sunt cógni-ti in pla-té-is: adhæsít cu-
tis e-órum óssibus: áru-it, et facta est qua-si lignum. Ierúsa-lem,
Ierúsa-lem, convértere ad Dóminum De-um tu-um.

- ⌈ Kdo jídali lahodné pokrmy, hynou na ulicích; kdo byli vychováni v purpuru, objímají hnůj.
- ⌈ Provinění dcery mého lidu překonalo hříchy Sodomy, která byla vyvrácena v jediném okamžiku, aniž kdo hnul prstem.
- ⌈ Její mladíci se skvěli víc než sníh, byli nad mléko bělejší; jejich tělo bylo nad korál ruměné, jejich pleť safírová.
- ⌈ Mají tvář nad saze temnější, na ulicích je už nelze poznat. Kůže se jim lepí na kosti, je vyschlá jako dřevo.
Jeruzaléme, Jeruzaléme, obrať se k Pánu, Bohu svému.

Responsorium II(cf. *Ier 6,26; Lam 2,18;**Lc 13,34*)

I^v erúsa-lem, lu-ge, et éxu-e te vésti- bus iucundi- tá- tis:
indú-ere cínere, et ci-lí- ci- o: * qui-a in te est oc- cí- sus
Salvá- tor Isra- el. ∇ Deduc qua-si torrémentem lácrimas per di-
em et noc- tem, et non táce-at pupílla ó- cu-li tu- i. * Qui-a.

- ⌘ Truchli, Jeruzaléme, || odlož oděv radosti | a obleč se do žínice a popela, * neboť v tobě byl zabit Spasitel Izraele.
- ∇ Své slzy nech téci proudem ve dne v noci, | tvé oči ať si neodpočinou, * neboť.

*Lectio III**(Lam 4,9–12)*

T eth. Mé-li-us fu-it occí-sis gládi-o, quam inter-féctis fame:

quóni-am isti extabu-érunt, consúpti a ste-ri-li-tá-te terræ. Iod.

Manus mu-lí-erum mi-se-ricórdi-um coxérunt fí-li-os su-os: facti sunt

cibus e-árum in contri-ti-óne fí-li-æ pópu-li me-i. Caph. Complévit

Dóminus furórem su-um, effúdit i-ram indigna-ti-ónis su-æ: et suc-

céndit ignem in Si-on, et devorávit fundaménta e-ius. Lamed. Non

credidérunt reges terræ, et univérsi habi-tatóres orbis, quóni-am in-

grederétur hostis et inimícus per portas Ierúsa-lem. Ierúsa-lem, Ierú-

sa-lem, convértere ad Dóminum De-um tu-um.

- ☩ Šťastné byly oběti meče, šťastnější nežli oběti hladu, které klesají vyčerpáním, připraveny o úrodu polí.
- ☩ Něžné ženy vlastníma rukama uvařily své děti: ty jim posloužily za potravu při pohromě dcery mého lidu.
- ☩ Hospodin ukojil svou rozlícenost, vylil žár svého hněvu, zažehl na Siónu oheň, jenž pohltil jeho základy.
- ☩ Nevěřili králové země ani všichni obyvatelé svět, že by utiskovatel a nepřítel prošel jeruzalémskými branami.
Jeruzaléme, Jeruzaléme, obrať se k Pánu, Bohu svému.

Responsorium III (Joel 1,8; Ier 25,34; Soph 1,14)

^v
P lange qua-si virgo plebs me- a: ulu-lá- te pas-
 to- res in cínere, et ci-lí- ci- o: * qui-a véni- et Di-es Dó-
 mini mag- na et amá- ra val- de. ∇ Ulu-lá-te pastó-
 res, et clamá- te: aspér- gi-te vos cíne- re. * Qui-a véni- et.

℞ Plange qua-si virgo.

- ℞. Naříkej, || můj lide, jako panna; | kvílejte, pastýři, v popelu a žínici, * neboť přichází den Páně, strašný a hořký.
- ∇. Kvílejte, pastýři, a volejte, | posypte se popelem, * neboť.
- ℞. Naříkej.

IN II NOCTURNO

A.4
E levámi-ni portæ æterná-les: et intro-í-bit Rex gló-ri-æ.

V

4.4 Zvyšte se ještě, vy brány, || pro příchod slavného krále. (Ps 23,7)

Psalmus 23

Dómini est terra, et plenitúdo eius: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem **Dómini**? * aut quis stabit in loco **sancto eius**?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec iurávit in dolo **próximo suo**.

Hic accípiet benedictiónem a **Dómino**: * et misericórdiam a Deo, salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium fáciem **Dei Iacob**.

Attóllite portas, príncipes, vestras, et elevámini, portæ æternáles: * et introíbit Rex **glóriæ**.

Quis est iste Rex **glóriæ**? * **Dóminus fortis** et potens: **Dóminus potens** in **prælio**.

Pánu zem patří se vším, co **nese**, * jeho je svět i **vše**, co v něm žije.

Sám jej založil nad oceány, * upevnil nad tekoucími **proudy**. Kdo smí vstoupit na horu **Páně**, * stanout na jeho **svatém místě**?

Ten, kdo má čisté ruce i **srdce**, * neklame, nepřísahá **křivě**.

Dostane od Pána požehnání, * u Boha Zachránce **nalezne pomoc**.

To je rod těch, kdo hledají **Pána**, * hledají tvář Boha **Jákobova**.

Zvyšte se ještě, vy brány, † zvětšte se, pradávné **vjezdy**, * pro příchod **slavného krále**!

„Kdo je ten král tak slavný?“ † Pán, jenž je silný a **mocný**, * Pán, který **mocný** je v **boji**.

Zvyšte se ještě, vy brány, † zvětšte se, pradávné **vjezdy**, * pro příchod **slavného krále**!

„Kdo je ten král tak slavný?“ † On, Pán zástupů **věčných**, * On, král **věčné slávy**!

Neříká se Sláva Otci.

Attóllite portas, príncipes, vestras,
et elevámini, portæ æternáles: * et
introíbit Rex glóriae.

Quis est iste Rex glóriae? *
Dóminus virtútum ipse est Rex
glóriae.

Omíttitur Gloria Patri.

A.4
E levámi-ni portæ æterná-les: et intro-í-bit Rex gló-ri-æ.

Æ.4 Zvyšte se ještě, vy brány, || pro příchod slavného krále.

A.5
C redo vidé-re bona Dómini in terra vivénti-um.

IV E

Æ.5 Jistotně doufám v dobrotu Páně, ||
spatřím ji v zemi žijících.

(Ps 26,13)

Psalmus 26

Dóminus illuminatio mea, et salus
mea, * ~quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ meæ, *
a quo trepidábo?

Dum apprópíant super me nocén-
tes, * ut edant carnes meas:

Qui tríbulant me inimíci mei, *
ipsi infirmáti sunt, et cecidérunt.

Si consístant advérsus me castra, *
non timébit cor meum.

Si exsúrgat advérsus me
prælium, * in hoc ego sperábo.

Pán je mé světlo a spása, koho měl
bych se bát?, * Pán je záštita pro můj
život, před kým se trást?

Když se na mne zločinci vrhnou
a chtějí mě drásat, * sami ti zavilí
nepřátelé klopýtanou k pádu.

I když mě obklíčí vojskem, mé srdce
se nevyděsí, * i kdyby zvedli proti
mně válku, v důvěře trvám.

Unam p̄etīi a Dómino, *hanc requíram*, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus *vitæ meæ*:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum eius.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuíví, et immolávi in tabernáculo eius hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exáudi, Dómine, vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exáudi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam, Dómine, requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adiútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despicias me, Deus, salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi, Dómine, in via tua: * et dírige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Jen jedno jediné na Pánu žádám, po jednom toužím: † abych směl v Pánově domě přebývat po *celý život*, * na jeho dobrotu patřit, z něho se *ve chrámě těšit*.

Vždyť on v čas nouze mě bezpečně skryje v svém posvátném domě, * ve svém stanu mě zaštití, na svou *horu mě zdvihne*.

Nad své odpůrce vůkol teď vysoko pozvedám hlavu, † do jeho stánku s jáсотem přináším děkovnou oběť, * Pánu zde budu radostně zpívat *a k oslavě* hrát.

Slyš mé hlasité volání, Pane, * vyslyš mě, *smiluj se nade* mnou!

V srdci mám tvoje *přikázání*: * „Hleďte tvář mou!“ *a hledám tvou* tvář.

Proto svou tvář mi *neukryvej*, * věrnému svému se *nevzdaluj s hněvem*.

Tys byl má pomoc, *neodmítej* mě, * neopust', Bože *mé záchranu*!

Kdyby mě opustil *otec i matka*, * přijme mě pod svou *ochranu* Pán.

Ukaž mi, Pane, svou cestu *a ved' mne* * navzdory odpůrcům *po cestě přímé*.

Nenech mě napospas nepřátelům, † když stojí proti mně *falešní svědci*, * v zášti *mi hrozí záhubou*.

Jistotně doufám v dobrotu Páně, * spatřím *ji v zemi žijících*.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium **me**: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas **sibi**.

Credo vidére *bona* **Dómini** * in terra vivéntium.

Exspécta **Dóminum**, viríliter **age**: * et confortétur cor tuum, et sústine **Dóminum**.

Omittitur Gloria Patri.

Na Pána hled' a zůstaň silný, * s pevnou myslí na Pána hled'!

Neříká se Sláva Otcí.

A.5

Credo vidé-re bona **Dómini** in terra vivénti-um.

♩.5 Jistotně doufám v dobrotu Páně, || spatřím ji v zemi žijících.

A.6

Dómine, abstraxísti ab ífe-ris á-nimam me-am.

VIII G

♩.6 Tys mě, Pane, vyvedl || z propasti smrti.

(Ps 29,4)

Psalmus 29

Exaltábo te, **Dómine**, quóniam suscepísti **me**: * nec delectásti inimícos **meos** **super** me.

Dómine, Deus meus, clamávi ad **te**, * et sanásti me.

Dómine, eduxísti ab inférno ánimam **meam**: * salvásti me a descendentibus in **lacum**.

Psállite **Dómino**, sancti **eius**: * et confitémini **memóriæ** sanctitátis **eius**.

Chválím tě, Pane, že jsi mě vytáhl **z hlubin**, * žes mým odpůrcům nedopřál nade *mnou* **jasat**.

Pane, můj Bože, k tobě jsem o pomoc **volal** * a tys mně chorému opět **navrátil zdraví**.

Tys mě, Pane, vyvedl z propasti **smrti**, * k životu vrátil z řad těch, kdo k **hrobu se kloní**.

Quóniam ira in indignatióne eius: *
et vita in voluntáte eius.

Ad vésperum demorábitur **fle-**
tus: * et ad matutínium **lætítia**.

Ego autem dixi in abundántia
mea: * Non movébor in **ætérnum**.

Dómine, in voluntáte **tua**, *
præstitísti decóri meo **virtútem**.
Avertísti fáciem tuam a **me**, * et
factus sum **conturbátus**.

Ad te, Dómine, **clamábo**: * et ad
Deum meum **deprecábor**.

Quæ utilitas in ságuine **meo**, *
dum descéndo in **corruptiόνem**?

Numquid confitébitur tibi **pul-**
vis, * aut annuntiábit **veritátem**
tuam?

Audívit Dóminus, et misértus est
mei: * Dóminus factus est **adiútor**
meus.

Convertísti planctum meum in
gáudium **mihi**: * conscidísti sac-
cum meum, et circumdedísti **me**
lætítia:

Ut cantet tibi glória mea, et non
compúngr: * Dómine, Deus meus,
in **ætérnum** confitébor **tibi**.

Omittendo Gloria repetitur antiphona.

Pánu zpívejte chvály, kdo jste
mu **věrní**, * vzdávejte díky jeho
svatému **jménu**!

Hněvá se chvilku a laskav je pro celý
život, * i když z večera pláčeš, **ráno**
už **jásáš**.

Za dnů, kdy jsem se spoléhal na
svoje **štěstí**, * myslíval jsem si:
však já už **nepadnu** **nikdy**.

Držels mě na hoře bezpečí, předob-
rý **Pane**; * jen však jsi zakryl svou
tvář, a **dolehla hrůza**.

Tehdy, Pane, jsem začal o pomoc
volat, * ke svému Bohu jsem kři-
čel o **slitování**.

„Nač ti bude má krev, co získáš mou
smrtí? * Může tě velebit prach a hlá-
sat tvou věrnost?

Vyslyš mě, Pane, měj ke mně
milosrdenství! * Jenom ty, Pane,
zůstaň mou **pomocí stálo**!“

A tys můj nářek obrátil v **jásavý**
tanec, * svléklš můj smuteční šat
a **odě** **mne v radost**,

abych ti ze srdce zpíval a neustal
nikdy, * Pane, můj Bože, na věky
budu tě **chválit**.

Neříká se Sláva Otcí, opakuje se antífona.

Versiculus

∇ Tu autem, Dómine, mi-serére me-i.

℞ Et resúsci-ta me, et retríbu-am e-is.

∇. Ty však se, Pane, nade mnou *smiluj*.

(Ps 40,11)

℞. Z lože mě zdvihni a splatím to všem.

Lectio IV–VI

Čtení jsou uvedena v samostatném lektionáři.

Po každém čtení následuje responsorium.

Responsorium IV

(cf. Lc 23,45; Eph 4,3;

Heb 2,14-15)

Recéssit Pastor nos- ter, fons a- quæ vi- vae, ad cu-ius

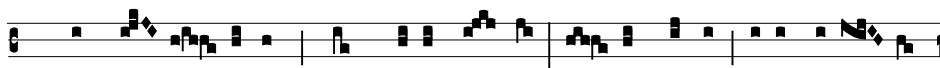
tránsi-tum sol obscurá- tus est: nam et ille captus est, qui

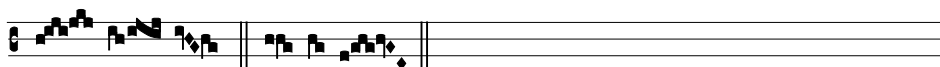
captívum tené- bat primum hómi- nem: * hó-di- e por-

tas mor- tis et se-ras pá- ri-ter Salvátor nos- ter dis- rú- pit.

∇ Destrú- xit quidem claustra infér-ni, et subvértit poténti-as di-

á- bo- li. * Hó-di- e.

℞. Odešel náš Pastýř, || pramen vody živé, | při jehož smrti se zatmělo slunce. | Nyní je zajat ten, kdo držel v zajetí prvního člověka. * Dnes náš Spasitel rozlomil brány smrti.

℣. Zničil závory pekla a svrhl moc ďábla. * Dnes.

Responsorium V

(Lam 1,12.18)

VIII

O vos omnes, qui transí-tis per vi-am, atté-di-te et vidé-

te, * si est do-lor sí- mi- lis si-cut do-lor me- us. ∇ Atté-di-

te uni-vér-si pópu- li, et vidé-te do- ló-rem me- um.

* Si est do-lor sí- mi- lis si-cut do-lor me- us.

℞. Vy všichni, || kdo jdete kolem, | pohleďte a vizte, * je-li jaká bolest jako bolest má.

℣. Pohleďte, všechny národy a vizte mou bolest, * je-li.

*Responsorium VI**(Lam 1,12)*

C^v a-ligavé-runt ócu-li me- i a fle-tu me- o: qui-a e-lon-
gátus est a me, et conso-la-bá-tur me: vidé-te omnes pópu-li,
* si est do-lor, sí-mi-lis si-cut do-lor me-us. ∇ O vos om-
nes, qui transí-tis per vi-am, atté-di-te, et vidé-te, * si est
do-lor, sí-mi-lis si-cut do-lor me-us. ⚡ Ca-ligavé-runt.

⚡. Oči se mi || zakalily pláčem, | neboť daleko je ode mne ten, který je mou
útěchou. | Vizte, všechny národy, * je-li jaká bolest jako bolest má.

∇. Vy všichni, kdo jdete kolem, | pohledte a vizte, * je-li.

⚡. Oči.

IN III NOCTURNO

A.7

De-us ádiuvat me: et Dóminus suscéptor est á-nimæ me-æ.

VIII G

⌘.7 Bůh je mým pomocníkem, || Pán mi zachoval život. (Ps 53,6)

Psalmus 53

Deus, in nómine tuo salvum me
fac: * et in virtúte tua *iúdice* me.

Deus, exáudi oratiónem **meam**: *
áuribus pércipe verba *oris mei*.

Quóniam aliéni insurrexérunt ad-
vérsus me, et fortes quæsiérunt áni-
mam **meam**: * et non proposuérunt
Deum ante conspéctum **suum**.

Ecce enim, Deus ádiuvat **me**: *
et Dóminus suscéptor est *ánimæ*
meæ.

Avérte mala inimicis **meis**: * et in
veritate tua *dispérde illos*.

Voluntárie sacrificábo **tibi**, * et
confitébor nómini tuo, Dómine:
quóniam **bonum** est:

Quóniam ex omni tribulatióne eri-
puísti **me**: * et super inimicos meos
despéxit *óculus meus*.

Omittendo Gloria repetitur antiphona.

Bože, pro své jméno mě **zachraň**, *
svou mocí *zjednej mi právo!*

Bože, vyslyš modlitbu **moji**, *
popřej sluchu *mým slovům!*

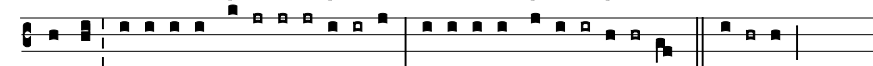
Neboť povstali proti mně *zpupní*, †
vzpuráni mi o život *ukládají*, * na
Boha *neberou ohled*.

A ejhle, Bůh je mým pomocní-
kem, * Pán mi *zachoval život*.

Radostně vzdám ti oběť a **chválu** *
pro tvé jméno *tak dobře*.

Vždyť Pán mě vyprostil z každé
mé *tísně*, * k odpůrcům *pohlí-
žím svrchu*.

Neříká se Sláva Otcí, opakuje se antífona.

A.8

In pace factus est locus eius: et in Si-on habitatio eius.
 VIIa

8.8 V Sálemu stojí jeho stan, || přibytěk jeho na Sióňě. (Ps 75,3)

Psalmus 39

I

*Exspéctans expectávi Dóminum, **
 et *inténdit mihi.*

Et exaudívit **preces meas:** * et
 edúxit me de lacu misériae, et de
luto faecis.

Et státuit super petram **pedes**
meos: * et diréxit **gressus meos.**

Et immísit in os meum **cánticum**
novum, * carmen **Deo nostro.**

Vidébunt multi, **et timébunt:** * et
 sperábunt in **Dómino.**

Beátus vir, cuius est nomen
 Dómini **spes** ~eius: * et non re-
 spéxit in vanitátes et insánias
falsas.

Multa fecísti tu, Dómine, Deus
 meus, **mirábilia tua:** * et cogitati-
 onibus tuis non est qui **símilis sit tibi.**

Annuntiávi **et locútus sum:** *
 multiplicáti sunt **super núme-
 rum.**

Sacrificium et oblatiónem **noluís-
 ti:** * aures autem perfecísti **mihi.**

Doufal jsem, doufal v Pána, i **sklonil**
 se **ke** mně * a vyslyšel **moje volání.**

Z jámy zkázy mě vytáhl, z bah-
 na a *kalu*, † mé nohy **na** skálu
postavil, * mým krokům opět
jistotu dal.

Do úst mi vložil zpěv nový, chvalo-
 zpěv *Bohu*. † Spatří to mnozí, **pojme**
 je **bázeň,** * v důvěře **skloní se před**
Pánem.

Šťastný člověk, jenž v Pána na-
 ději *vkládá*, † jenž **nedruží se ke**
 zpupným * a k těm, kdo **upadli**
v lež a blud.

Mnohé divy jsi učinil, Pane, můj
 Bože, † i **záměry, které s námi máš;** *
 kdo by se **tobě vyrovnal!**

Kdybych měl **o nich vyprávět,** *
 víc je jich, než se **spočítat dá.**

V žertvách a krvavých darech zálibu
nemáš, † smírné a zápalné **oběti ne-**
chceš, * avšak mně jsi **otevřel sluch.**

Řekl jsem tedy: „Hle, zde **při-**
cháším nyní! * Ve svitku **pro**
 mne je **příkaz psán.**

Holocáustum et pro peccáto non **postulásti**: * tunc dixi: Ecce, **veníu**.

In cápíte libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem **tuam**: * Deus meus, vólui, et legem tuam in médio **cordis mei**.

Omittendo Gloria repetitur antiphona.

A.9

F

actus sum sicut homo sine adiutó-ri-o, inter mórtu-os liber.

IV A

A.9 Jsem jako člověk bez pomoci, || propuštěn mezi mrtvé. (Ps 87,6)

II

Annuntiávi iustítiam tuam in ecclésia **magna**, * ecce, lábia mea non prohibébo: *Dómine, tu scisti*.

Iustítiam tuam non abscondi in corde **meo**: * veritátem tuam et salutáre tuum **dixi**.

Non abscondi misericórdiam tuam et veritátem **tuam** * a concílio **multo**.

Tu autem, *Dómine*, ne longe fácias miseratiónes tuas a **me**: * misericórdia tua et véritas tua semper *suscepérunt* me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est **númerus**: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut **vidérem**.

Blaží mě, Bože můj, konat **podle** tvé **vůle**, * tvůj zákon v **hloubi srdce mám**."

Neříká se Sláva Otcí, opakuje se antifona.

Tvou *spravedlnost* jsem zvěstoval před **velkou obcí**, * ústa jsem nezamkl, *Pane, ty* víš.

Tvou spravedlnost nenechám pro sebe v **skrytu**, * tvou věrnost a pomoc **rozhlásím**.

Ani tvou *čestnost a laskavost* * před **velkou obcí nesmlčím**.

Neodpírej mi, *Pane, své slitovávání*, * tvá milost a věrnost *buď se mnou* vždy!

Neboť mě skličují vůkol nesčetné strasti, † mé hříchy *na mne dopadly*, * že ani *vzhlédnout si* **netroufám**.

Mám jich víc, nežli na **hlavě vlasů**, * ztratil jsem **veškerou odvahu**.

Multiplicatæ sunt super capillos
cápitis **mei**: * et cor meum de-
reliquit me.

Compláceat tibi, Dómine, ut éruas
me: * Dómine, ad adiuvándum me
réspice.

Confundántur et revereántur
simul, qui quærunt ánimam
meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsus, et reve-
reántur, * qui volunt mihi **mala**.

Ferant conféstim confusiónem
suam, * qui dicunt mihi: *Euge,*
euge.

Exsúltent et læténtur super te omnes
quæréntes **te**: * et dicant semper:
Magnificétur Dóminus: qui díligunt
salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum, et
pauper: * Dóminus sollícitus
est **mei**.

Adiútor meus, et protéctor meus tu
es: * Deus meus, ne tardáveris.

Omíttitur Gloria Patri.

Kéž se ti, Pane, zlíbí mě *vysvobo-*
dit! * Pospěš *mi, Pane, na* pomoc!

Ať hanba s potupou padnou ko-
nečně **na** ty, * kdo se *mě snaží*
zahubit,

ať se stydí a *zalezou* **všichni**, * kdo
se z *mých pohrom* **radují!**

Jen ať se stáhnou se zahanbením
ti **všichni**, * kdo o mně říkali:
„*Dobře mu* tak.“

Zato ať jásají, ať se *radují v* tobě *
všichni, kdo tebe **hledají!**

Ať mohou říkat: „*Velký je Pán*“, *
kdo k tobě *volají o* pomoc!

Já jsem jen ubohý nuzák; přijď ke
mně, *Pane!* † Ty jsi má *pomoc, můj*
zachráníce, * *neotálej už, Bože můj!*
Neříká se Sláva Otcí.

A.9

F

actus sum sicut homo sine adiutó-ri-o, inter mórtu-os liber.

A.9 Jsem jako člověk bez pomoci, || propuštěn mezi mrtvé.

Versiculus

∇ In pace factus est locus e-ius. ☩ Et in Si-on habi-tá-ti-o e-ius.

∇. V Sálemu stojí jeho stan.

(Ps 75,3)

☩. Příbytek jeho na Sióňě.

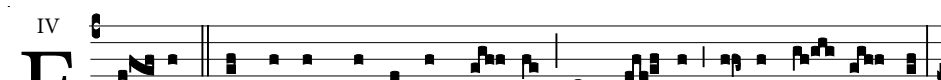
Lectio VII-IX

Čtení jsou uvedena v samostatném lektionáři.

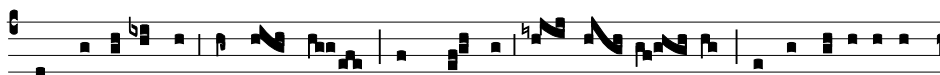
Po každém čtení následuje responsorium.

Responsorium VII

(Is 57,1; Ps 75,3)

E c- ce quómo- do mó-ri- tur ius- tus, et ne- mo pérci- pit cor- de:

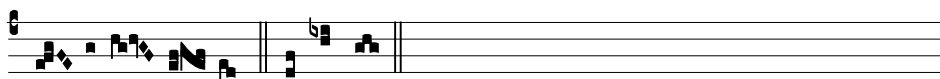
et vi- ri iusti tollún- tur, et nemo con- sí- de- rat: a fá- ci- e ini-

qui- tá- tis sub lá- tus est ius- tus, * et e- rit in pa- ce memó- ri-

a e- ius. ∇ In pace factus est locus e- ius: et in Si-on habi-

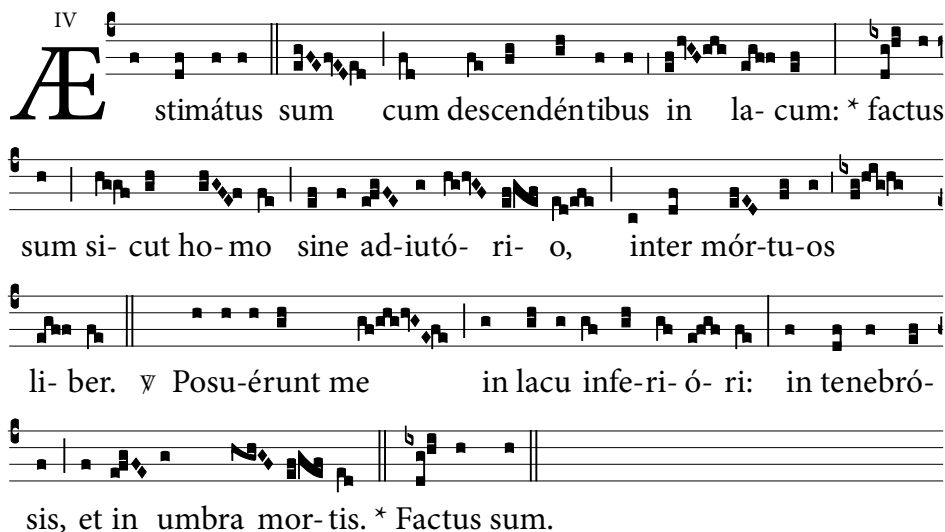
tá- ti- o e- ius. * Et e- rit.

☩. Hle, jak hyne spravedlivý || a nikoho to neznepokojuje, | koseni jsou zbožní a nikdo o to nedbá. | Kvůli zvrácenosti byl spravedlivý skosen. * Jeho památka dosáhne pokoje.

∇. V Sálemu stojí jeho stan, | příbytek jeho na Sióňě. * Jeho.

*Responsorium VIII**(Ps 87,5.7)*

IV

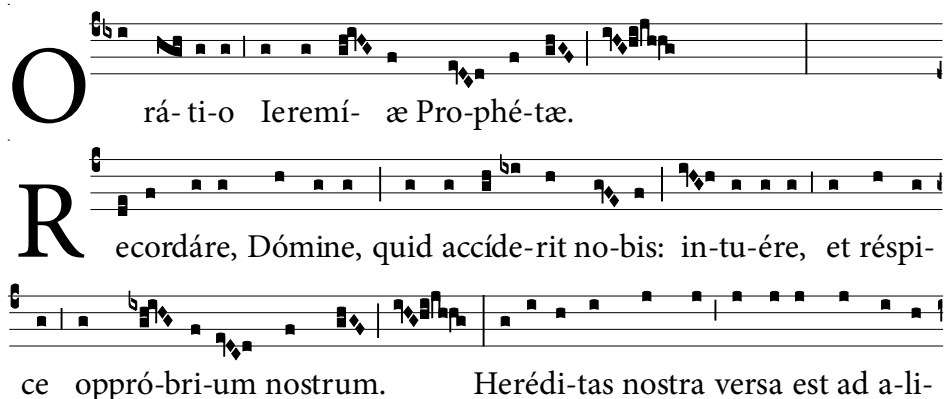

Æ stimátus sum cum descendéntibus in la- cum: * factus
sum si- cut ho- mo sine ad- iutó- ri- o, inter mór- tu- os
li- ber. ∇ Posu- é- runt me in lacu infe- ri- ó- ri: in tenebró-
sis, et in umbra mor- tis. * Factus sum.

℞ Už mě počítají || mezi mrtvé. * Jsem jako vyřízený člověk, | propuštěn mezi mrtvé.

∇ Uvrhls mě do hluboké jámy, | do propasti, do nejhlubších temnot. * Jsem jako.

Po 9. čtení ihned následuje modlitba proroka Jeremiáše.

*Oratio Iremiæ prophetæ**(Lam 5,1-22)*

O rá- ti- o Ieremí- æ Pro- phé- tæ.
R ecordáre, Dómine, quid accide- rit no- bis: in- tu- ére, et réspi-
ce oppró- bri- um nostrum. Herédi- tas nostra versa est ad a- li-

é-nos: domus nostræ ad extráne-os. Pupíl-li facti sumus absque pat-

re, ma-tres nostræ qua-si vídu-æ. Aquam nostram pecú-

ni-a bí-bimus: ligna nostra pré-ti-o compa-rávimus. Cerví-cibus nos-

tris minabámur, las-sis non da-bátur réqui-es. Ægýpto dé-

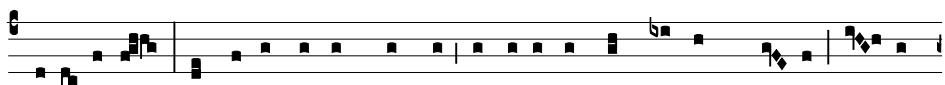
dimus manum, et Assý-ri-is, ut saturarémur pane. Patres nostri

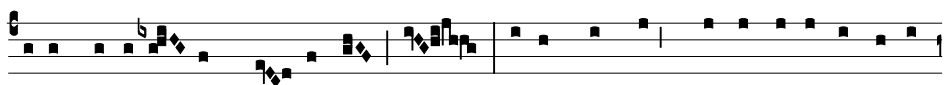
peccavérunt, et non sunt: et nos iniqui-tá-tes e-ó- rum por-távimus.

Servi dominá-ti sunt nostri: non fu-it qui redímeret de ma-

nu e-órum. In animábus nostris afferebámus panem no-bis, a fá-

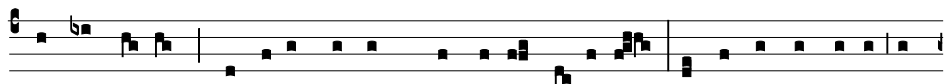
ci-e gládi-i in de- sérto. Pellis nostra, qua-si clíbanus exús-

ta est, a fá-ci-e tempestá-tum fámis. Mu-lí-eres in Si-on humi-li-a-

vé-runt, et vírgines in ci-vi-tá- tibus Iuda. Príncipes manu

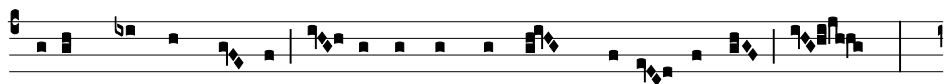
suspénsi sunt: fá-ci-es senum non eru-bu-érunt. Ado-lescéntibus im-

pudí-ce abú-si sunt: et pú-e-ri in ligno- corru- érant. Senes

de-fecérunt de por-tis: iúvenes de cho-ro psal-lénti-um. De-fé-cit gáu-

di-um cordis nostri: ver-sus est in luctum chorus noster.

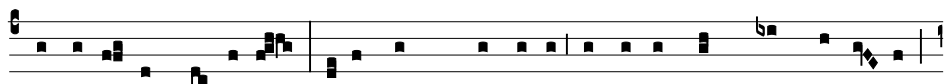
Cé-cidit coróna cápi-tis nostri: væ nobis, qui- a peccávimus. Proptére-

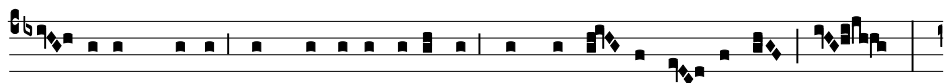
a mæstum factum est cor nostrum, í- de-o contenebrá-ti sunt ó- cu-

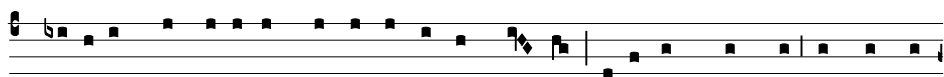
li nostri: Propter montem Si-on qui-a dispé-ri- it, vulpes am-

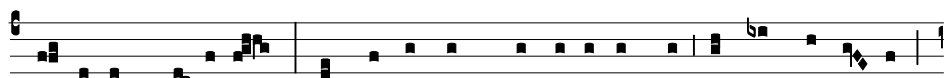
bu-lavé-runt in e-o. Tu autem, Dómine, in ætérnum permané-bis,

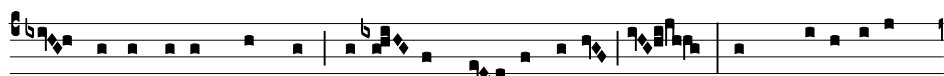
só- li-um tu-um in genera-ti-ónem et gene- ra-ti- ónem.

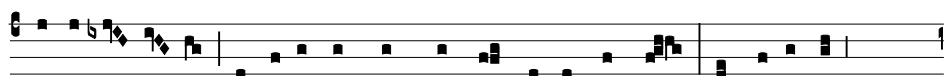
Quare in perpétu-um obli-viscé-ris nostri? dere-línques nos in longi-

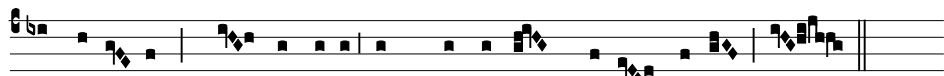
tú-dinem di- érum? Convérte nos, Dómine, ad te, et convertémur:

ín-nova di-es nostros, sicut a prin-cí-pi-o. Sed pro-íci-ens

repu-lí-sti nos, i-rátus es contra nos veheménter. Ierúsa-lem,

Ierúsa-lem, con-vértere ad Dóminum De-um tu-um.

Modlitba proroka Jeremiáše

Rozpomeň se, Hospodine, na to, co nás potkalo,
pohľad a považ naši potupu!

Naše dědictví připadlo cizincům,
naše domy neznámým lidem.

Sirotky jsme, bez otce;
naše matky jsou jako vdovy.

Vlastní vodu pijeme za peníze,
za své dříví musíme platit.

Máme jařmo na krku, pronásledují nás,
už nemůžeme dál a není nim dopřáno oddechu.

Podáváme ruku Egyptu,
Ašuru, abychom se nasytili chlebem.

Naši otcové zhřešili, už nejsou;
a na nás je nést jejich provinění.

Otroci nad námi vládnou,
nikdo nás nevysvobodí z jejich ruky.
S nasazením života si přinášíme chléb,
čelíce meči v poušti.
Naše kůže žhne jako pec
kvůli palčivému hladu.
Na Siónu znásilňovali ženy,
v judských městech panny.
Jejich rukou byla oběšena knížata:
tváři starců se neprokazovala úcta.
Jinoši nosili mlýnský kámen,
chlapci klopýtali pod dřívím.
Starci odešli od brány;
mladíci přestali hrát.
Ze srdce se nim vytratila radost,
naš tanec se změnil v truchlení.
Věvec nám spadl z hlavy.
Běda nám, neboť jsme zhřešili!
To proto naše srdce stůně,
proto se nám zatemňují oči:
protože síónská hora je zpustošená,
potulují se tam šakalové!
Ale ty, Hospodine, zůstáváš navždy;
tvůj trůn trvá od věků do věků!
Proč bys na nás měl navěky zapomenout,
opustit nás až do konce dnů?
Dej, ať se k tobě vrátíme, Hospodine, a my se vrátíme.
Obnov naše dny jako kdysi,
pokud jsi nás nadobro neodvrhl,
bez míry se na nás nerozhněval.
Jeruzaléme, Jeruzaléme,
obrať se k Pánu, Bohu svému.

Na Jeremiášovu modlitbu naváže responsorium.

Responsorium IX (Venantius Fortunatus)

II
A gnus De-i Chris- tus immo-lá- tus- est pro sa-lú- te
mun-di: nam de pa-réntis pro-toplá- sti fraude Factor condo-
lens, quando pomi noxi-á- lis morsu in mor-tem córru- it,
ipse lignum tunc notá- vit, * damna lig-ni ut sólve- ret.
∇ Lu-stris sex qui iam peráctis tempus implens córpo-ris, se vo-lénte,
natus ad hoc, passi- óni dédi- tus, Agnus in cruce le-vátur, immo-

lán-dus stí- pi- te. * Damna. R Agnus.

R Beránek || Boží Kristus byl obětován pro spásu světa. | Neboť sám Tvůrce se slitoval nad praotcem podvedeným, | který jedním soustem jablka svůj rod smrti zaprodal. | Ten strom kříže určen byl, * aby kletbu stromu sňal.

∇ Když naplnil věk šesti pětiletí, jde z vlastní vůle trpět, | neboť proto se narodil. | Beránek je povýšen na kříž, obětován na kmeni, * aby kletbu.

R Beránek.

AD LAUDES MATUTINAS

A.1

langent e-um qua-si unigéni-tum: qui-a ínnocens Dóminus

occí-sus est. *Ps. IV A*

⌘.1 Budou nad ním naříkat, †|| jako se naříká nad jediným synem, |
neboť nevinný Pán byl zabit. (cf. Zach 12,10)

Psalmus 63

Exáudi, Deus, oratióne meam
cum **déprecor**: * a timóre inimíci
éripe **ánimam meam**.

Protexísti me a convéntu **ma-**
lignántium: * a multitúdine
operántium **iniquitátem**.

Quia exacuérunt ut gládium **lin-**
guas suas: * intendérunt arcum rem
amáram, ut sagittent in occúltis **im-**
maculátum.

Súbito sagittábunt eum, et **non**
timébunt: * firmavérunt sibi **ser-**
mónem nequam.

Narravérunt ut absconderent **láque-**
os: * dixérunt: Quis **vidébit eos**?

Scrutáti sunt **iniquitátes**: * de-
fecérunt scrutántes **scrutínio**.

Accédet homo **ad cor altum**: * et
exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ sunt
plagæ **eórum**: * et infirmátæ sunt
contra eos **linguæ eórum**.

Uslyš, Bože, moje **naříkání**, * před
hrůzami **nepřátel mě zachraň!**

Dej mi úkryt před ničemnou
smečkou, * dorážením těch, **kdo**
pášou křivdy!

Jazyky si brousí **jako meče**, * zlými
slovy **střílejí jak šípy**,

ze zálohy stihnou **nevinného**, *
zasáhnou ho **náhle, nevidění**.

Odhodlaně kují zhoubné plány, †
kopou jámy, tajně **kladou léčky**, *
říkají si: „Kdo **nás může vidět**,

kdo prohlédne utajený zá-
měr?“ † Prohlédne ho ten, jenž
vidí na dno, * do hlubiny člově-
kova srdce.

Bůh je věru stihne **svými šípy**, * rány
zasáhnou **je znenadání**.

Dá jim padnout za ten **jejich ja-**
zyk, * každý nad nimi **jen kývne**
hlavou.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit *omnis homo*.

Et annuntiavérunt *ópera Dei*, *
et facta eius *intellexérunt*.

Lætábitur iustus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes *recti corde*.

Omittendo Gloria repetitur antiphona.

Všichni lidé zachvějí se *bázní*, † budou mluvit o *zásahu Páně*, * neboť rozpoznají *jeho dílo*.

Spravedlivý raduje se z Pána, † utíká se k němu, *jím se chlubí* * každý, kdo je *upřímného srdce*.
Neříká se Sláva Otcí, opakuje se antífona.

A.2

II

porta ínfe-ri éru-e, Dómine, ánimam me-am.

Æ.2 Od bran podsvětí || vysvobod', Pane, mou duši. (cf. Ps 85,13)

Canticum Ezechiae regis (Is 38,10-14.17-20)

Ego dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad *portas ínferi*.

Quaésivi resíduum *annórum meórum*. * Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra *vi-ventium*.

Non aspíciám hómínem *ultra*, * et habitátorem *quiétis*.

Generátio mea *abláta est*, et *convolúta est a me*, * quasi *tabernáculum pastórum*.

Præcísá est velut a *texénte*, *vita mea: dum adhuc ordírer, succídit me*: * de mane usque ad *vésperam finies me*.

Sperábam usque ad *mane*, * quasi *leo sic contrívit ómnia ossa mea*:

Řekl jsem si: „Uprostřed *života* * mám sestoupit k *branám podsvětí!*“

Bylo mi líto *zbytku mých let*, * a tak jsem *si řekl*:

„Už nevidím Pána Boha v zemi *živých*, * ani člověka mezi *pozemšťany*.“

Rozpadá se mi má *schránka* a život mně *mizí* * jako stan *kočovníků*:

můj život je jako když tkadlec *svinuje plátno*, † je jako *tkanina* od stavu *odřezaná*; * ještě než večer *vystřídá ráno, konec mě čeká*.

Už od rána o pomoc *volám*, † je mi, jako by lev mi *drtil kosti*, * ještě než večer *vystřídá ráno, konec mě čeká*.

De mane usque ad vésperam fínies
me: * sicut pullus hirúndinis sic
 clamábo, meditábor ut **colúmba**:

Attenuáti sunt óculi **mei**, * su-
 spiciéntes in **excélsu**.

Dómine, vim pátiar, respónde pro
me. * Quid dicam, aut quid respon-
 débit mihi, cum ipse **féc**erit?

Recogitábo tibi omnes annos
meos * in amaritúdíne **ánimæ**
meæ.

Tu autem eruísti ánimam meam ut
 non **períret**: * proiecísti post tergum
 tuum ómnia peccáta **mea**.

Quia non inférnus confitébitur
 tibi, neque mors laudábit **te**: *
 non exspectábunt qui descén-
 dunt in lacum, veritátem **tuam**.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi,
 sicut et ego **hódie**: * pater fíliis no-
 tam fáciat veritátem **tuam**.

Domine salvum me **fac** * et psal-
 mos nostros cantábimus cunctis
 diébus vitæ nostræ in domo
Dómini.

Omíttitur Gloria Patri.

Jako když holátko ve strachu **pípá**, †
 jako když holub mláďata **volá**, * tak
 je **můj nářek**;

zemdlený zrak upírám **k nebi**, *
 mně úzko je, **pomoz mi, Pane!**

A ty jsi můj život vytrhl z jisté **zká-
 zy**, * všechny mé hříchy jsi jako za
záda hodil.

Vždyť mrtví a smrt tě nemohou
chválit * a kdo jde do hrobu, ne-
 doufá ve **tvou věrnost**.

Jenom ten, kdo žije, tě chválí, jako
 já **dn**es, * o tvé věrnosti otec **vypráví**
 synům.

Zachovej mě, Pane, a po celý **ži-
 vot** * zpívat ti budu své žalmy
 v **tvém domě**.

Neříká se Sláva Otcí.

A.2

A porta infé-ri éru-e, Dómine, ánimam me-am.

⌘.2 Od bran podsvětí || vysvobod, Pane, mou duši.

Během následujícího žalmu se zhasnou svíce na oltáři a všechna světla v kostele, svítit zůstane pouze poslední svíce na trojramenném svícnu.

A.3

O vos omnes, qui transí-tis per vi-am, atténdi-te, et vidé-te,

si est do-lor si-cut do-lor me-us.

VIIIc

Æ.3 Vy všichni, kdo jdete kolem, †|| pohledte a vizte, |
je-li jaká bolest jako bolest má.

(Lam 1,12)

Psalmus 150

Laudáte Dóminum in sanctis eius: *
laudáte eum in firmaménto virtútis
eius.

Laudáte eum in virtútibus eius: *
laudáte eum secúndum multi-
túdinem magnitúdinis eius.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte
eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in týmpano, et
choro: * laudáte eum in chordis,
et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis bene-
sonántibus: laudáte eum in cýmbalis
iubilatiónis: * omnis spíritus laudet
Dóminum.

Omittendo Gloria repetitur antiphona.

Velebte Pána v jeho svatyni, * chvalte
na jeho mocné klenbě nebes!

Chvalte ho za divy, jež učinil, *
chvalte ho pro velikost svrcho-
vanou!

Chvalte ho zvuchným hlaholením
trub, * chvalte ho v doprovodu harf
a citer!

Chvalte ho bubínky a vířením, *
chvalte ho strunnou hrou a pís-
ťalami!

Chvalte ho zvonivými cimbály, †
chvalte ho cimbály, jež zvuchně
chřestí! * Vše, co má dech, ať Pána
velebí!

Neříká se Sláva Otci, opakuje se antifona.

Ad Ben.

u-li-é-res sedéntes ad monuméntum lamenta-bántur
flentes Dóminum. *Cant. Id*

Ženy seděly u hrobu a naříkaly, || oplakávající Pána. (cf. Mt 27,61)

Canticum Zachariæ

(Lc 1,68-79)

*Benedíctus Dóminus, Deus Israel, **
quia visitávit et fecit redemptiónem
plebis suæ

*et eréxit cornu salutis nobis * in*
domo David púeri sui,

*sicut locútus est per os sanctórum, **
qui a sæculo sunt, prophetárum
eius,

*salútem ex inimícis nostris * et*
de manu ómnium, qui odérunt
nos;

ad faciéndam misericórdiam cum
*pátribus nostris * et memorári te-*
staménti sui sancti,

iusiurándum, quod iurávit ad
*Abraham patrem nostrum, **
datúrum se nobis,

ut sine timóre, de manu inimicórum
*liberáti, * serviámus illi*

in sanctitáte et iustítia coram
*ipso * ómnibus diébus nostris.*

Et tu, puer, prophéta Altíssimi
*vocáberis: * præibis enim ante*
faciem Dómini paráre vias eius,

Požehnaný bud' Pán, Bůh Izraele, *
protože navštívil a vykoupil svůj lid.

A vzbudil nám mocného spasi-
tele * z rodu Davida, svého
služebníka,

jak slíbil od pradávna * ústy svých
svatých proroků:

že nás zachrání od našich ne-
přátel * a z rukou všech, kteří
nás nenávidí.

Slítoval se nad našimi otci * a rozpo-
menul se na svou svatou smlouvu:

na přísahu, kterou se zavázal
našemu otci Abrahámovi, * ~že
nám dá,

abychom mu beze strachu * a vysvo-
bozeni z rukou nepřátel

zbožně a spravedlivě sloužili * po
všechny dny svého života.

A ty, synu, budeš prorokem Nej-
vyššího, * neboť půjdeš před Pánem,
abys mu připravil cestu

a dal jeho lidu poznat spásu *
v odpuštění hříchů

ad dandam sciéntiam salúti
plebi eius * in remissionem pec-
catorum eorum,

per víscera misericórdiæ Deí no-
stri, * in quibus visitávit nos Oriens
ex alto,

illumináre his, qui in ténebris et
in umbra mortis sedent, * ad di-
rigéndoś pedes nostros in viam
pacis.

Omittendo Gloria repetitur antiphona.

pro slítóvání a milosrdenství našeho
Boha, * kterým nás navštívil Vychá-
zející z výsosti,

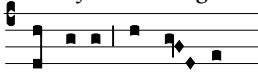
aby se zjevil těm, kdo jsou ve
tmě a v stínu smrťi, * a uvedl
naše kroky na cestu pokoje.

Neříká se Sláva Otcí, opakuje se antífona.

Preces

Během přímluv všichni bratři stojí čelem ke svatostánku či kříži.

*Kantor a succentor se postaví před oltářní stupně, další dva bratři doprostřed
chóru, ostatní zůstanou na svých místech.*

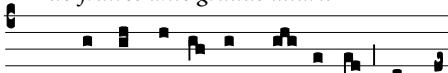
<i>Duo fratres ante gradus altari:</i>	<i>Chorus:</i>
	
Ký-ri-e, e-léi-son.	Ký-ri-e, e-léi-son.

<i>Duo fratres ante gradus altari:</i>	<i>Duo fratres in medio chori:</i>
	
Ký-ri-e, e-léi-son.	Dómine, mi-serére.

Chorus:

Christus Dóminus factus est obédi- ens usque ad mortem.

<i>Duo fratres ante gradus altari:</i>	<i>Chorus:</i>
	
∇ Qui passúrus adve-nísti propter nos. Christe, e-léi-son.	

Duo fratres ante gradus altari: *Chorus:*

∇ Qui expánsis in cru-ce mánibus, traxísti ómni- a ad te sáecu- la. Christe.

Duo fratres ante gradus altari: *Chorus:*

∇ Qui prophé- ti- ce prompsí- sti: Ero mors tu- a, o mors. Christe.

Duo fratres in medio chori:

Dómine, mi- serére.

Chorus:

Christus Dóminus factus est obédi- ens usque ad mortem.

Duo fratres ante gradus altari: *Chorus:*

Ký- ri- e, e- léi- son.

Ký- ri- e, e- léi- son.

Duo fratres ante gradus altari: *Duo fratres in medio chori:*

Ký- ri- e, e- léi- son.

Dómine, mi- serére.

Chorus:

Christus Dóminus factus est obédi- ens usque ad mortem.

Deinde duo fratres ante gradus altari alta voce cantent:

Mortem autem crucis.

*K. = dva kantoři před oltářními stupni
S. = dva jiní bratři uprostřed chóru; Ch. = chór*

K. Kyrie, eleison.	Ch. Kyrie, eleison.
K. Kyrie, eleison.	S. Pane, smiluj se.
Ch. Kristus Pán se stal poslušným až k smrti.	
K. Ty, který jsi přišel, abys za nás trpěl.	Ch. Kriste, eleison.
K. Ty, který jsi rozepjal ruce na kříži
a přitáhl k sobě všechny věky.	Ch. Kriste, eleison.
K. Ty který jsi prorocky pravil:
Budu tvou smrtí, ó smrti.	Ch. Kriste, eleison.
S. Pane, smiluj se.
Ch. Kristus Pán se stal poslušným až k smrti.	
K. Kyrie, eleison.	Ch. Kyrie, eleison.
K. Kyrie, eleison.	S. Pane, smiluj se.
Ch. Kristus Pán se stal poslušným až k smrti.	
K. A to k smrti na kříži.	

Po těch slovech všichni pokleknou (chór proti chóru, zpěváci však zůstanou uprostřed chóru a čelem ke svatostánku nebo kříži).

Všichni se potichu modlí Pater noster.

Oratio

Poté ihned navazuje modlitba, bez výzvy Modleme se, bez konkluze a bez odpovědi Amen. Zpívá se obvyklým nápěvem orace.

Bratři přitom zůstávají klečeti.

Réspice, quæsumus, Dómine, super hanc famíliam tuam † pro qua Dóminus noster Iesus Christus non dubitávit mánibus tradi nocéntium ° et crucis subíre torméntum. †

Shlédni, prosíme, Bože, na tuto svou rodinu, † pro niž se náš Pán Ježíš Kristus neváhal vydat do rukou hříšníků ° a dát se ukřižovat. †

Bratři chvíli setrvávají v modlitbě a poté na znamení představeného povstanou. Je-li to zvykem, znovu se zapálí se prostřední ze 13 svící.

Po skončení oficia mohou bratři pokračovat v osobní modlitbě, nebo se v tichosti rozejdou.

Ad usum internum

© Provincia Bohemiæ Ordinis Prædicatorum, Pragæ, 2012

Locuples composuit